

COLA

COLLEGE OF LOCAL ADMINISTRATION, KROM KAEN UNIVERSITY

บทความฉบับเต็ม

งานประชุมวิชาการระดับชาติ
ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ

ภายใต้ ประเทศไทย 4.0

The 4th National Conference on Public Affairs Management
"Public Affairs Management Under Thailand 4.0"
ณ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

4 สิงหาคม 2560

<https://conference.kku.ac.th/cola/conference/r/pm2017>

โทรศัพท์ 0-4320-3124 โทรสาร 0-4320-3875 E-mail: cola.conference@gmail.com

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4

ตามที่วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีนโยบายในการนำผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระระดับบัณฑิตศึกษา และผลงานทางวิชาการ ออกเผยแพร่สู่ชุมชนและสังคม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงภายใต้การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) นั้น

เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) ในวันที่ 4 สิงหาคม 2560 โดยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงแต่งตั้งให้บุคคลที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและคัดเลือกบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติดังกล่าว ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์	15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญาณ์ นักพ็อน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภวัฒน์กร วงศ์นวนสุ	16. ดร.สิริภาพรรณ ลีภัยเจริญ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	17. ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
4. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญนิ แนนรอก	18. ดร.วิษณุ สมิตสุวรรณค์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนะพล ศรีฤชา	19. ดร.กฤษวรรณ โล่ห์วัชรินทร์
6. รองศาสตราจารย์ เวียงรัฐ เนติโพธิ์	20. ดร.นคร เสรีรักษ์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ พิทักษานรัตน์	21. ดร.อนุชา โสมาบุตร
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสรา ก้านจักร	22. ดร.ณรินทร์ เจริญทรัพย์านนท์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช ศรีโกคางกุล	23. ดร.ณรุจน์ วศินปิยมงคล
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วทานาม	24. ดร.พัฒนพงษ์ โตภาคงาม
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา ชุสุข	25. อาจารย์ณรงค์ เกียรติคุณวงศ์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศักดิ์สุรียา ไตรยราช	26. อาจารย์ศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สันฐิตวิมลชัย	27. อาจารย์อจิราภาส เพียรขุนทด
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธินี อัดถาวร	

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในด้านต่างๆ สำหรับการนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาบทความในการจัดประชุมวิชาการดังกล่าว เพื่อเป็นเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

คณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4
 (The 4th National Conference on Public Affairs Management)
 “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0)

เพื่อให้การดำเนินงานในการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) ระหว่างวันที่ 4 สิงหาคม 2560 โดยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 15(3) แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2557 จึงแต่งตั้งบุคคลที่มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติดังกล่าว ประกอบด้วย

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการ	ฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายเลขานุการและประสานงาน	ฝ่ายเตรียมเอกสาร	ฝ่ายต้อนรับ พิธีกร และประชาสัมพันธ์	ฝ่ายลงทะเบียนและประเมินผล	ฝ่ายการเงิน บัญชี และพัสดุ	ฝ่ายไอศหตุภัณฑ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	ฝ่ายอาคารสถานที่และยานพาหนะ	คณะทำงานฝ่ายอาหารและสวัสดิการ
1	รศ.ดร.พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์	✓									
2	รศ.ดร.ศุภวัฒน์กร วงศ์นวุธ	☑	☑	✓				✓			
3	อาจารย์สุรเดช ทวีแสงสกุลไทย	✓						☑			
4	ดร.กฤษวรรณ โล่ห์วัชรินทร์	*	*	☑	☑						
5	รศ.ดร.เพ็ญณี แนนรท		✓								
6	อาจารย์ณรินทร์ เจริญทรัพย์านนท์		✓				☑				
7	อาจารย์ณรงค์เดช มหาศิริกุล	✓	✓						☑	☑	☑
8	ดร.พัฒน์พงษ์ โตภาคงาม	✓	✓								
9	อาจารย์ณรงค์ เกียรติคุณวงศ์	✓	✓								
10	ผศ.ดร.ศิวัช ศรีโสภากุล		✓								
11	ดร.วิษณุ สุमितสุวรรณค์		✓								
12	อาจารย์ ศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม		✓			☑					
13	อาจารย์ อจิรภาส เพียรขุนทด		✓								
14	นายเฉลิมพงษ์ พงษ์ประชา			*		✓					
15	นางสาววดี แก้วคำแสน			✓	*	✓	✓				✓

หมายเหตุ: ☑ = ประธานกรรมการ ✓ = กรรมการ * = กรรมการและเลขานุการ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่ปรึกษาและฝ่ายอำนวยการ	ฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายเลขานุการและประสานงาน	ฝ่ายเตรียมเอกสาร	ฝ่ายต้อนรับ พิธีกร และประชาสัมพันธ์	ฝ่ายลงทะเบียนและประเมินผล	ฝ่ายการเงิน บัญชี และพัสดุ	ฝ่ายไอทีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	ฝ่ายอาคารสถานที่และยานพาหนะ	คณะทำงานฝ่ายอาหารและสวัสดิการ
16	นางสาวจิตร์ลัดดา แสนตา			✓	✓	✓					✓
17	นางสาวภาภรณ์ เรืองวิชา			✓	✓	*					
18	นางสาวดวงฤดี แก้ววิชัญญ์			✓		✓					
19	นางสาวพรพลอย หาวิชิต				✓						
20	นายอุเทน บัวแสง				✓		*				
21	นางสาวเกวรี แสงสว่าง				✓	✓					
22	นางสาวนิตยา วิชาชัย					✓					
23	นางนันทนา สุทธิประภา					✓					*
24	นางสาวภักจจิรา แสนใจ					✓	✓				
25	นางสาวณตยา สีหานาม						✓				
26	นางนวลจันทร์ งามธูระ							✓			✓
27	นายพิพัฒน์ นาคาเกียรติภัทร์							✓	✓	✓	
28	นางปวีณา สุวรรณไตรย์							*			
29	นายพีชานนท์ ระนาด								✓	✓	
30	นายณัฐพงษ์ วัฒนบุตร								*		
31	นายพิสิทธิ์ ถ้าวาปี								✓	*	
32	นายทวี เลพล								✓	✓	
33	นายวัชร สิริธิ						✓			✓	
34	นายกลาง ดงกลาง									✓	
35	นายวรสันต์ นิมแก่น								✓	✓	
36	ทีมงานแม่บ้านวิทยาลัยฯ									✓	✓

หมายเหตุ: = ประธานกรรมการ ✓ = กรรมการ * = กรรมการและเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และให้คณะกรรมการ มีอำนาจในการวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการดังกล่าว เพื่อเป็นเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

รูปแบบความสำเร็จในการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล่อน**A Success Model of Innovation Implementation to Increase Productivity for Melon Enterprise**

จิตพนธ์ ชุมเกตุ* สติประกา เหลืองเต็มสกุล** พรนัชชา กงสะอาด***

*อาจารย์ ดร. สาขาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

**นักศึกษ สาขาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

***นักศึกษ สาขาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในหัวข้อเรื่อง “รูปแบบความสำเร็จในการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล่อน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำเร็จจากการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล่อนและเพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินงานของกิจการสวนเมล่อน มีการกำหนดคำถามในการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะแบบปลายเปิด โดย คุณสุวิทย์ ไตรโชค ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการ ผลการวิจัยพบว่ามีการพัฒนาวิธีการดำเนินงานต่างๆเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีมากขึ้น ซึ่งได้มีการจัดการระบบน้ำ โดยใช้เครื่องมือที่เอื้อต่อการบริหารจัดการควบคุมปริมาณน้ำสะดวกต่อการให้น้ำและสามารถกระจายน้ำไปยังเฉพาะจุดของต้นเมล่อนทำให้ได้ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพ มีเรื่องการใช้ นวัตกรรมเข้ามาช่วยทำให้สามารถควบคุมคุณภาพได้ตามที่ลูกค้าต้องการและสามารถลดต้นทุนในอนาคตได้ มีการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในภาคการเกษตรเพื่อนำไปสู่การเกษตรที่ยั่งยืน

คำสำคัญ : รูปแบบความสำเร็จ , นวัตกรรม, กิจการสวนเมล่อน

ABSTRACT

This research topic was about “A Success Model of Innovation Implementation to Increase Productivity for Melon Enterprise” The purpose was to study the success of using innovation to increase productivity for Melon Farm and methods of operation of Melon Farm. The data collect by opened-ended questions. The key informant was Mr. Suwit Traichok who was the owner of Melon Farm. Nowadays, have the water system by using a tool that helps manage water measure control of water. Easy to make and can also distribute water to the point of beginning of melon makes a safer and more productive. Using innovation to help make it possible to control the quality according to customer demand and to cut costs in the future. And to give information about the use of technology in the agricultural sector to give to sustainable agriculture and environmentally friendly.

Key Words: Success model, Innovation, Melon enterprise

บทนำ

ในอดีตคนไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรจึงถือได้ว่าเป็นอาชีพหลักที่อยู่คู่กับประเทศไทยมาตั้งแต่ดั้งเดิม เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตรจึงทำให้การเกษตรนั้นมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ถึงแม้ว่าจะพยายามพัฒนาให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมเพียงใดแต่ก็ยังพึ่งพาอาศัยเกษตรกรรมทำให้คนไทยส่วนใหญ่ยังคงเห็นถึงความสำคัญของการประกอบอาชีพนี้เพราะการทำการเกษตรนั้นทำให้ทุกคนสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกษตรถูกนำมาใช้เป็นอาหาร เครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันมากมาย รวมทั้งยังส่งออกนำเงินตรามาพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าเทียบเท่าประเทศอื่น ๆ ทำให้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเรียกว่ารายได้ส่วนใหญ่ของประเทศมาจากสินค้าด้านการเกษตรทำให้คนส่วนใหญ่ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรและยังคงดำรงชีพด้วยการเกษตรมาโดยตลอด(วรทัศน์ วัชรวิลี , 2533)

วิวัฒนาการและการพัฒนาการเกษตรของไทยได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย มีการเปลี่ยนรูปแบบการเกษตรของไทยจากการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือนเป็นหลักมาเป็นเพื่อขาย ส่วนการเพาะปลูกเพื่อบริโภคในครัวเรือนเป็นเรื่องที่สำคัญรองลงมา เพราะความเชื่อใหม่ในขณะนั้นเห็นว่าเราควรทำการเพาะปลูกในแบบที่ให้ผลผลิตมากๆ เป็นการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น จากนั้นเกษตรกรจึงนำเงินไปจับจ่ายซื้อสินค้าอื่นๆ ที่ต้องการแทน การเกษตรในปัจจุบันได้มีการนำความสามารถทางเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาเพื่อช่วยให้เกิดผลผลิตที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็วมากยิ่งขึ้นต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ความชำนาญและสิ่งที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่งคือเงินลงทุนเพื่อให้ได้ผลผลิตตามความต้องการ ยิ่งในปัจจุบันมีการส่งออกสินค้าการเกษตรไปยังต่างประเทศมากขึ้นทำให้เกษตรกรมีการแข่งขันที่สูงขึ้นทั้งผลผลิตชนิดเดียวกันและต่างชนิดกัน การนำนวัตกรรมเข้ามาใช้นอกจากจะช่วยควบคุมการทำงานได้ง่ายขึ้นยังทำให้รวดเร็วขึ้นอีกด้วย จะเห็นได้ว่าคนสมัยนี้หันมาประกอบอาชีพเกษตรกรมากขึ้นเพราะนอกจากจะมีนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยแล้วยังมีรายได้จากการส่งออกเป็นสิ่งดึงดูดให้คนหันมาทำการเกษตรกันมากขึ้น (สุวิทย์, 2556)

ทางผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล็ดของ คุณสุวิทย์ ไตรโชค อยู่ที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากเมล็ดเป็นผลไม้ที่มีราคาสูงกว่าผลไม้ชนิดอื่นจึงทำให้เกษตรกรหลายรายสนใจที่จะปลูกเมล็ดแต่ในการลงมือปลูกจริงนั้นทำได้ยากเนื่องจากเมล็ดเกิดการติดเชื้อมากได้ง่าย และยังมีปัญหาด้านการผลิตให้ได้ตามคุณภาพที่ตลาดระดับบนต้องการอีกด้วยจึงทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่ประสบความล้มเหลวและขาดทุนแต่คุณสุวิทย์ ไตรโชค ได้ประดิษฐ์นวัตกรรมขึ้นมาใช้ภายในสวนเมล็ดของตนทำให้การปลูกเมล็ดนั้นมีคุณภาพตามที่ตลาดต้องการและยังส่งผลให้กิจการส่งออกเมล็ดนั้นมีรายได้มากขึ้น

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษารูปแบบความสำเร็จในการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล็ดของ คุณสุวิทย์ ไตรโชค อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อศึกษาว่ามีวิธีการบริหารจัดการรูปแบบใด ใช้กลยุทธ์วิธีใดและใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมใดบ้างที่ทำให้กิจการสวนเมล็ดประสบความสำเร็จ งานวิจัยชิ้นนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาและถือเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรคนอื่น ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับวิถีการดำเนินกิจการของตนเอง

บททวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบความสำเร็จในการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเม
ล่อน” เป็นการศึกษาแนวทางการสำเร็จของการใช้นวัตกรรมในด้านการเกษตร โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้
เครื่องมือในการทำงานที่ทำให้สามารถเพิ่มผลผลิตให้แก่เกษตรกร

1. นวัตกรรมกรรมทางการเกษตร
2. แนวความคิดไทยแลนด์ 4.0
3. แนวความคิดทฤษฎีด้านการบริหารจัดการ
4. แนวความคิดทฤษฎีด้านการตลาด

ความหมายของคำว่า นวัตกรรมซึ่ง กรมวิชาการ (2521: 15) ให้ความหมายของคำว่า นวัตกรรมคือ การนำสิ่ง
ใหม่ๆเข้ามาเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมวิธีการที่มีอยู่เดิม เพื่อให้ผลดียิ่งขึ้น

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของคำว่า นวัตกรรม(Innovation) ไว้ว่า “สิ่งใหม่ที่เกิดจากการ
ใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม” และหมายรวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจากความสามารถ
ในการใช้ความรู้ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ และประสบการณ์ทางเทคโนโลยีหรือการจัดการมาพัฒนาให้เกิดผลิตภัณฑ์
หรือกระบวนการผลิตหรือบริการใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดลดลดจนการปรับปรุงเทคโนโลยีการ
แพร่กระจายเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์และการฝึกอบรมที่นำมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและก่อให้เกิด
ประโยชน์สาธารณะในรูปแบบของการเกิดธุรกิจการลงทุน ผู้ประกอบการหรือตลาดใหม่หรือรายได้แหล่งใหม่รวมทั้ง
การจ้างงานใหม่นวัตกรรมจึงเป็นกระบวนการที่เกิดจากการนำความรู้และความคิดสร้างสรรค์มาผนวกกับความสามารถ
ในการบริหารจัดการ เพื่อสร้างให้เกิดเป็นธุรกิจนวัตกรรมหรือธุรกิจใหม่อันจะนำไปสู่การลงทุนใหม่ที่ส่งผลต่อการเพิ่ม
ขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศ

มอร์ตัน (J.A. Morton, 1973) กล่าวว่า “นวัตกรรม” หมายถึง การปรับปรุงของเก่าให้ใหม่ขึ้น และพัฒนา
ศักยภาพของบุคลากร ตลอดจนหน่วยงาน หรือองค์กรนั้น นวัตกรรมไม่ใช่การจัดหรือล้มล้างสิ่งเก่าให้หมดไป แต่
เป็นการปรับปรุง เสริมแต่ง และพัฒนาเพื่อความอยู่รอดของระบบ

ดร.เศรษฐชัย ชัยสนธิ (2553) ได้ให้ความหมายของคำว่า นวัตกรรม (Innovation) หมายถึงการทำสิ่งต่างๆ ด้วย
วิธีการใหม่ๆ และยังสามารถหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางความคิด การผลิต กระบวนการ หรือองค์กร ไม่ว่าจะเปลี่ยนนั้น
จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาต่อยอด การเปลี่ยนแปลง การประยุกต์หรือกระบวนการ และในหลายสาขา เชื่อตรงกันว่า
การที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเป็นนวัตกรรมได้นั้นจะต้องมีความใหม่อย่างเห็น ได้ชัดและความใหม่นั้นจะต้องเพิ่มมูลค่าสิ่งต่าง
ๆ ได้อีกด้วย โดยเป้าหมายของนวัตกรรมคือการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก เพื่อให้สิ่งต่างๆเกิดการเปลี่ยนแปลงในทาง
ที่ดีขึ้น นวัตกรรมก่อให้เกิดผลิตผลเพิ่มขึ้นและเป็นที่สำคัญของความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของชาติ

อังฉรา สัมเชื้อหวาน (2549) ให้ความหมายของนวัตกรรมว่า นวัตกรรม คือ ความคิดหรือการ ปฏิบัติใหม่ๆที่
ผิดแปลกไปจากสิ่งที่เคยปฏิบัติมาทั้งหมดหรือการเปลี่ยนแปลงบางส่วนจากสิ่งที่เคยปฏิบัติมาก่อนที่จะเกิดจาก
กระบวนการวิจัยที่ยัง ไม่เป็นส่วนหนึ่งของระบบงานในปัจจุบันเพื่อจะนำมาใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการ
ดำเนินงานต่างๆใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น

แนวความคิดไทยแลนด์ 4.0

ประเทศไทย 4.0 คืออะไรประเทศไทย 4.0 เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จักรระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ 21 ได้ (ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์)

พัฒนาการประเทศไทย 4.0หลายประเทศกำหนดโมเดลเศรษฐกิจรูปแบบใหม่เพื่อสร้างความมั่งคั่งในศตวรรษที่ 21 อาทิ สหรัฐอเมริกาพูดถึง A nation of Makers อังกฤษกำลังผลักดันประเทศสู่ Design of Innovation จีนประกาศโมเดล Made in China 2025 ส่วนอินเดียกำลังขับเคลื่อน Made in India หรือเกาหลีใต้วางโมเดลเศรษฐกิจเป็น Creative Economy และมองมาประเทศใกล้เคียงอย่างลาวยังประกาศโมเดลเศรษฐกิจเป็น Power of ASEAN ประเทศไทย 1.0 ยุคทองของเกษตรกรรม เช่น ผลผลิตและขาย พี่ขไร พี่สวน หมู หมา กา ไก่ เป็นต้น ประเทศไทย 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น และยุคปัจจุบันคือ ประเทศไทย 3.0 เป็นอุตสาหกรรมหนัก เช่น การผลิตและขาย ส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ ถังน้ำมันแยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น นับตั้งแต่ประเทศไทยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศด้วยนโยบายต่าง ๆ พบว่า มีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง 7% ต่อปี แต่มาถึงหลังปี 2540 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น 3-4% ต่อปี เหตุผลสำคัญเพราะ

- 1.) ไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน
 - 2.) ไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง
 - 3.) แรงงานยังมีทักษะไม่ดีพอจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส
- ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทิศทางการขับเคลื่อนของประเทศด้วยแนวความคิดประเทศไทย 4.0 เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก 3 กับดักที่กำลังเผชิญ คือ
- 1.) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap)
 - 2.) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap)
 - 3.) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap)

ประเทศไทย 4.0 ยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประเทศไทย 4.0 จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากที่กล่าวมาข้างต้นไปสู่ยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมหรือ Value-Based Economy โดยมีฐานคิดหลัก คือ

- 1.) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม
- 2.) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
- 3.) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้น ประเทศไทย 4.0 ประเทศไทยจะต้องเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ

- 1.) เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหาร

จัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

- 2.) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Start ups ที่มีศักยภาพสูง
- 3.) เปลี่ยนจาก (Traditional Services) ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่ (High Value Services)
- 4.) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง
- 5) กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ประเทศไทย 4.0

ประเทศไทย 4.0 ถือเป็นการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความสำเร็จเปรียบเทียบกับของประเทศไทยที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความสำเร็จในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความสำเร็จเปรียบเทียบกับเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Food tech) เป็นต้น
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Health tech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Med tech) สปา (Spa) เป็นต้น
3. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

โดยสรุป ประเทศไทย 4.0

กระบวนการพัฒนาประเทศไทยภายใต้แนวคิด ประเทศไทย 4.0 เป็นอีกนโยบายหนึ่งซึ่งเป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา ตลอดจนการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด ประชากรรัฐ ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในประเทศและระดับโลก

หากยังคงยึดความคิดเดิม ๆ ปัญหาของการหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย ดังจะเห็นได้จากตัวเลขทางเศรษฐกิจตลอด 50 ปีที่ผ่านมา เราในฐานะต้นทุนทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศพร้อมแล้วหรือยังต่อการขับเคลื่อนประเทศไทยให้บรรลุตามโมเดลประเทศไทย 4.0 ที่ผ่านมา ผมเริ่มดำเนินการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศมาได้ระยะหนึ่งแล้ว นั่นคือ การพัฒนาคนให้สอดคล้องกับทักษะของมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 และมุ่งมั่นจะปรับเปลี่ยนเนื้อหาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายให้ทันสมัยสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศไทย เพราะผมเชื่อมั่นเสมอว่า คนเป็นผู้กำหนดทิศทางของประเทศไม่ใช่ประเทศกำหนดทิศทางของคน (สุดปฐพี เวียงสี , 2559)

แนวคิดทฤษฎีด้านการบริหารจัดการ

James A.F.Stoner “การจัดการคือ กระบวนการ (Process) ของการวางแผน (Planning) การ จัดองค์การ (Organization) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) ความพยายามของสมาชิกใน องค์กรและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้

Peter F Drucker (1954: 12) ปรมาจารย์ด้านการจัดการได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “การบริหาร คือ การทำให้งานต่าง ๆ ขององค์กรสำเร็จได้ โดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำ”

Fesler&Kettl (1991: 7) ให้ความหมายว่า การบริหารเป็นการจัดการทำให้เกิดความสำเร็จและเห็นว่าการบริหารเป็นการระดมให้บุคคลดำเนินการให้ไปสู่เป้าหมาย

Bartol& Martin (1991: 6) ให้ได้ความหมายว่าการจัดการเป็นกระบวนการที่ทำให้เป้าหมายขององค์กรประสบความสำเร็จโดยผ่านหน้าที่หลัก 4 อย่าง คือ การวางแผน การจัดองค์การ การใช้ภาวะผู้นำและการควบคุม

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2542: 1) และภาวดี ธาราศรีสุทธิ (2542: 2) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การบริหาร หมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลาย ๆ อย่าง ที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและใช้ทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

วิโรจน์ สารรัตนะ (2545:3-4) กล่าวว่า การบริหารจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์ (Science) เพราะเป็นองค์ความรู้ที่เกิดจากการสืบค้น หาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ มีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล มีการตั้งสมมติฐานและทดสอบสมมติฐาน เป็นศิลป์ (Art) เพราะบุคคลต้องใช้ทักษะและความรู้ทางการบริหารที่ได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดี จากการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้

แนวคิดทฤษฎีด้านการตลาด

ฟิลลิป คอตเลอร์ (Philip Kotler) ได้มีการแบ่งระดับของแนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตลาดออกเป็น (Kotler, 1984) ระดับแรก การตลาดแบบดั้งเดิม (Traditional Marketing) โดยการตลาดแบบนี้มีจุดมุ่งหมายหลักคือ การสร้างความตระหนักในตราสินค้า (brands) แบบที่เคยมุ่งเน้นกันมา โดยการตลาดที่อยู่ในระดับขั้นนี้จะมุ่งให้ความสำคัญกับส่วนประสมการตลาด

เสรี วงษ์มณฑา (2542: 11) กล่าวว่า ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หมายถึง การมีสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป้าหมายได้ ขายในราคาที่ผู้บริโภคยอมรับได้ และผู้บริโภคยินดีจ่ายเพราะเห็นว่าคุ้ม รวมถึงมีการจัดจำหน่ายสินค้าให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคหาเพื่อความสะดวกแก่ลูกค้า ด้วยความพยายามจงใจให้เกิดความชอบในสินค้าและเกิดพฤติกรรมอย่างถูกต้อง

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543: 26) กล่าวในเรื่อง ตัวแปรหรือองค์ประกอบของส่วนผสมทางการตลาด (4P's) ว่าเป็นตัวกระตุ้นหรือสิ่งเร้าทางการตลาดที่กระทบต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อ

กล่าวโดยสรุป นวัตกรรม คือ การนำความคิดใหม่ๆหรือสิ่งใหม่ๆที่ไม่เคยมีใครทำหรือคิดเข้ามาช่วยทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือเกิดผลผลิตที่ดีขึ้นและนวัตกรรมยังสามารถช่วยลดระยะเวลาการทำงานและยังประหยัดไปถึงด้านแรงงานที่ใช้ในการทำงานอีกด้วย

งานวิจัยนี้นำแนวคิดเรื่องนี้มาใช้ในงานวิจัยรูปแบบความสำเร็จในการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล่อนซึ่งผู้วิจัยจะนำแนวคิดนี้มาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการตั้งคำถามงานวิจัยโดยการลงพื้นที่ไปสัมภาษณ์เกษตรกรที่ใช้นวัตกรรมในการทำการเกษตร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จจากการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล่อน
2. เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินงานของกิจการสวนเมล่อน

วิธีการวิจัย

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก

คุณสุวิทย์ ไตร โชค ที่ประกอบธุรกิจสวนเมล่อนอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเครือข่ายสมาชิกจำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทางผู้วิจัยได้ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางความสำเร็จของการใช้นวัตกรรมทางการเกษตรจากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นแนวทางในการตั้งคำถามเพื่อเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีเครื่องมือประกอบไปด้วย

1. การกำหนดแนวคำถามในการสัมภาษณ์

คำถามต้องมีลักษณะแบบปลายเปิด มีความยืดหยุ่นและมีการนำคำถามสำคัญมาใช้ประกอบการขึ้นคำถามสัมภาษณ์ โดยลักษณะคำถามมีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลและสถานการณ์นั้นๆ โดยหัวข้อคำถามประกอบด้วยความเป็นมา กระบวนการดำเนินงาน เทคโนโลยี เช่น การจัดการการบริหารเป็นอย่างไร มีการใช้เทคโนโลยีอะไรบ้าง เป็นต้น

2. เครื่องมืออื่นๆ เครื่องบันทึกเสียงเพื่อใช้ในการบันทึกข้อมูลระหว่างการสัมภาษณ์ เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถจดจำข้อมูลได้ทั้งหมด รวมถึงการใช้สมุดและปากกาเพื่อช่วยบันทึกคำถามสำคัญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลนวัตกรรมทางการเกษตร โมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจ “ประเทศไทย 4.0” แนวความคิดทฤษฎีด้านการบริหารจัดการแนวความคิดทฤษฎีด้านการตลาดเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกรวมทั้งนำมาใช้เป็นส่วนประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดข้อคำถามแบบปลายเปิด ครอบคลุม และยืดหยุ่น ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการทำงาน การบริหารภายใน การใช้เครื่องมือเทคโนโลยี เมื่อได้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะเริ่มสัมภาษณ์และดำเนินการบันทึกข้อมูล โดย

วิธีการจดบันทึกข้อมูลและการบันทึกเสียงของผู้ให้ข้อมูล โดยขออนุญาตก่อนทำการบันทึกเสียง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการตรวจสอบข้อมูล และตรวจความถูกต้องภายหลังได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม พิจารณาประเด็นหลักที่พบในข้อมูลที่ได้อ่านสัมภาษณ์ทั้งหมด จากนั้นนำประเด็นหลักมาพิจารณาแยกออกเป็นประเด็นย่อย และหัวข้อย่อย นำมาวิเคราะห์หาข้อสรุป แนวคิดที่ตรงประเด็นกับหัวข้อที่ศึกษา เพื่อค้นหาข้อเท็จจริง ความสัมพันธ์ พัฒนาการต่างๆ เกี่ยวกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และสามารถนำข้อมูลไปสู่การจัดทำข้อเสนอแนะได้

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเรื่อง “ความสำเร็จในการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล่อน” โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษามีดังนี้

ความเป็นมาในการทำกิจการ

แต่เดิมคุณสุวิทย์มีอาชีพเป็นวิศวกรที่บริษัทการบินไทยแต่ด้วยความชื่นชอบในการเกษตรและอยากพัฒนาอาชีพเกษตรกรของคนไทยให้ดีขึ้นอยากเห็นชาวเกษตรกรมีรายได้มากขึ้นเนื่องจากในวัยเด็กคุณพ่อและคุณแม่ก็เป็นชาวไร่ชาวนาเลยมีความผูกพันกับอาชีพนี้ส่วนเหตุผลที่เลือกปลูกเมล่อนเนื่องจากเล็งเห็นว่าเมล่อนเป็นผลผลิตที่ให้ราคาดี ราคาสูง จึงคิดว่าน่าสนใจ แรกเริ่มก็ทำการปลูกแบบไม่รู้หลักการหรือวิธีอะไรส่งผลให้ขาดทุนมาตลอดปีแต่ระหว่างปีนั้นก็ได้ศึกษาและทดลองแก้ไขปัญหาเรื่อยๆจนปีที่6ทำให้ได้กำไรกลับคืนมาหลังจากนั้นก็ได้กำไรมาตลอดการทำกิจการ

กระบวนการดำเนินงานในฟาร์ม

แรกเริ่มมีการนำเข้าเมล็ดพันธุ์จากหลากหลายประเทศเพื่อทดลองปลูกและค้นหาสายพันธุ์ที่ดีแต่ในระยะหลังจะนำเข้าจากประเทศญี่ปุ่นเสียเป็นส่วนใหญ่ ในการปลูกเมล่อนคุณสุวิทย์เลือกที่จะปลูกหลากหลายสายพันธุ์มากกว่าเลือกที่จะปลูกสายพันธุ์ดีเพียงสายพันธุ์เดียวการเลือกปลูกหลายสายพันธุ์นั้นเป็นการช่วยกระจายฐานลูกค้าให้มากขึ้นได้ด้วยเนื่องจากว่าลูกค้าแต่ละรายต้องการคุณภาพและรสชาติของเมล่อนไม่เหมือนกันลูกค้าบางรายชื่นชอบในสายพันธุ์นี้แต่ก็กรยชื่นชอบสายพันธุ์อื่นจึงทำให้ฟาร์มเมล่อนของคุณสุวิทย์มีทางเลือกที่หลากหลายให้แก่ลูกค้า

นอกจากที่จะมีการขายส่งตามตลาดหรือในห้างสรรพสินค้าแล้วก็ยังมีส่งออกไปต่างประเทศอีกด้วยซึ่งในปัจจุบันสื่อหรือโซเชียลมีเดียก็เป็นทางเลือกหนึ่งในการเพิ่มรายได้ทางฟาร์มของคุณสุวิทย์ก็มีช่องทางในการติดต่อให้แก่ลูกค้ามากมายไม่ว่าจะเป็น Facebook Website Line ซึ่งสำหรับลูกค้าที่ไม่สะดวกเดินทางไปฟาร์มหรืออยู่ไกลจากห้างสรรพสินค้าก็สามารถสั่งเมล่อนผ่านช่องทางเหล่านี้ได้เลยซึ่งทางฟาร์มก็จะมีการจะการขนส่งด้วยระบบโลจิสติกส์เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าไว้คงอยู่นกว่าจะถึงมือลูกค้า

สำหรับการรักษาสถานะลูกค้าเก่าที่นั่นทางฟาร์มจะคอยให้บริการอย่างเต็มที่เพื่อให้ลูกค้าได้สินค้าตามที่ต้องการ และในบางช่วงที่มีปัญหาสินค้าไม่เพียงพอที่นั่นทางฟาร์มก็จะเสนอขายพันธุ์ที่มีคุณภาพใกล้เคียงเพื่อให้ลูกค้าได้รับสินค้าตามจำนวนที่ต้องการ ในส่วนของการหาลูกค้าใหม่นั้นปัจจุบันทางฟาร์มมีชื่อเสียงมากแล้วจึงไม่ได้มีการทำการตลาดเพื่อหาลูกค้าใหม่แต่จะเป็นการที่ลูกค้ารู้จักแล้วเข้ามาติดต่อเองทางฟาร์มก็จะเริ่มเก็บข้อมูลลูกค้าไว้ไม่ว่าจะเป็นจำนวนที่ต้องการ สายพันธุ์ที่ต้องการ หรือขนาดที่ต้องการ เพื่อที่จะสามารถหาผลผลิตให้แก่ลูกค้าได้

ด้านเทคโนโลยี การดูแลและแก้ไขปัญหา

ในเรื่องของการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยที่นั่นทางฟาร์มเริ่มใช้เทคโนโลยีตั้งแต่ขั้นตอนของการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ เทคนิคการใส่ปุ๋ย เทคนิคการควบคุมพืชและดูแลโรคต่างๆของพืช มีการใช้เทคนิคการวางระบบน้ำแบบหยดน้ำเพื่อรดน้ำต้นไม้ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพสูง ใช้เทคนิคในการเลือกช่วงเวลาเก็บเกี่ยวเพื่อให้ได้ผลผลิตที่รสชาติดีที่สุดและเก็บไว้ได้นานที่สุด มีการใช้ระบบขนส่งโลจิสติกส์ การแพ็คสินค้า

เนื่องจากเมื่อนั้นเป็นเข็มนาได้ง่ายจึงต้องมีดูแลคุณภาพอยู่ตลอดเวลาและต้องดำเนินการปลูกอย่างถูกวิธีไม่ว่าจะเป็นการใช้น้ำ ดิน ปุ๋ยในการปลูกและต้องเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการปลูกถ้าหากเลือกเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมนอกจากจะลงทุนสูงแล้วยังไม่ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและยังทำให้ขาดทุนอีกด้วย

วิธีการแก้ไขปัญหาคือต้องเริ่มต้นอย่างถูกวิธีตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมแปลงปลูกให้พร้อมต้องมีการระบายน้ำที่ดีซึ่งทำได้ด้วยการวางระบบน้ำหยด เซ็คค่ากรด-ด่างของดินและใช้ปูนขาวในการช่วยสร้างสมดุลของดินให้เหมาะสมในการปลูกและคอยดูแลเรื่องศัตรูพืชอยู่ตลอดซึ่งจะทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามที่ต้องการ

การใช้นวัตกรรมภายในกิจการ

ทางฟาร์มเมื่อนั้นของคุณสุวิทย์ได้เลือกนำนวัตกรรมต่างๆเข้ามาช่วยภายในกิจการเพื่อที่จะทำให้เพิ่มมูลค่ามากขึ้นจากเดิมไม่ว่าจะเป็นการทดลองปลูกเมล็ดพันธุ์ใหม่ๆเพื่อให้เป็นที่แตกต่างจากฟาร์มเมื่อนั้นเจ้าอื่นและมีการผลิตที่เป็นระดับมาตรฐานเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีที่สุด

มีการกระจายสินค้าให้กว้างมากขึ้นจากหลายวิธีการทั้งส่งเมล็ดออกไปตามตลาดหลายแห่งและห้างสรรพสินค้า การที่ให้เครือข่ายช่วยกันกระจายสินค้าไปในหลายแห่งเนื่องจากเครือข่ายแต่ละรายก็มีกลุ่มลูกค้าเป็นของตนเองจึงทำให้มีการกระจายสินค้าได้กว้างขึ้นกว่าที่ทางฟาร์มส่งไปขายอย่างเดียว

นอกจากที่จะส่งผลผลิตออกขายตามปกติแล้วทางฟาร์มเมื่อนั้นของคุณสุวิทย์ก็ได้ใช้กลยุทธ์ในการทำการตลาดและการขาย โดยที่ใช้ชื่อแบรนด์ในการขายที่แตกต่างกันเพื่อรักษาสมดุลในการผลิตเมล็ดและส่งออกขายตามสถานที่ต่างๆซึ่งการใช้ชื่อแบรนด์ที่ต่างกันออกไปนั้นช่วยให้ทางฟาร์มสามารถส่งผลผลิตให้ได้ตามที่ลูกค้าต้องการ

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบความสำเร็จในการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล่อน” มีวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยเพื่อศึกษาความสำเร็จจากการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตให้กับกิจการสวนเมล่อนและเพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินงานของกิจการสวนเมล่อน ผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้ประกอบการสวนเมล่อน เก็บข้อมูลด้วยการลงพื้นที่ไปสัมภาษณ์ปลายเปิด โดยการวิจัยครั้งนี้พบว่าธุรกิจสวนเมล่อนของคุณสุวิทย์ ไตรโชค นั้นทำมาตั้งแต่ พ.ศ.2529จนถึงทุกวันนี้เป็นเวลากว่า30ปีแล้ว โดยมีการเรียนรู้วิธีการดำเนินงาน ผักผลไม้การ รวมถึงวิธีแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ได้ ซึ่งกระบวนการปลูกนั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมในส่วนของเครื่องมือที่ใช้ โดยที่ในอดีตจะใช้กำลังคนในการรดน้ำเนื่องจากเมล่อนนั้นเป็นพืชที่ต้องการน้ำปริมาณมากแต่ไม่ชอบความชื้นและจึงต้องใช้แรงงานคนในการรดน้ำที่รากของต้นเมล่อนทีละต้น แต่ในปัจจุบันมีการบริหารจัดการระบบน้ำโดยใช้เครื่องมือที่เอื้อต่อการบริหารจัดการน้ำควบคุมปริมาณน้ำ สะดวกต่อการให้น้ำและยังสามารถกระจายน้ำไปยังเฉพาะจุดของต้นเมล่อนได้จะทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้นทำให้สามารถตั้งราคาขายเองได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศศ.ดร. อารักษ์ ชีระอำพน (2560) ได้กล่าวว่าในปัจจุบันคนสนใจมาปลูกมากขึ้นเพราะองค์ความรู้หลายด้านถูกพัฒนามากขึ้น โดยมีการให้ความรู้และวิธีการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีถูกเผยแพร่โดยบุคคลที่มีประสบการณ์ทั้งมีการสอนแบบตัวต่อตัว ทั้งการให้ความรู้ผ่านอินเตอร์เน็ตและช่องทางต่างๆ โดยการเลือกพื้นที่ปลูกที่ดี เลือกระบบปลูกที่เหมาะสมจะทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี สม่ำเสมอและต่อเนื่องทำให้สามารถเพิ่มอำนาจการต่อรองเรื่องราคาและจากการวิเคราะห์เรื่องการใช้วัตกรรมการใช้น้ำของกิจการนั้นพบว่ากรนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยทำให้เห็นผลที่ต่างออกไปจากเดิมทั้งในเรื่องของผลผลิตที่สามารถควบคุมคุณภาพได้ตามที่ลูกค้าต้องการ อีกทั้งยังสามารถลดต้นทุนในการปลูกในอนาคตได้เนื่องจากการลงทุนทำเครื่องมือในการกระจายน้ำครั้งนี้สามารถใช้ได้อีกนานหลายปีเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าและไม่สูญเปล่า ซึ่งสอดคล้องกับที่ จักรกฤษณ์ หมั่นวิชา (2558) ได้กล่าวว่าการนำเอาเทคโนโลยีด้านต่างๆมาช่วยในการจัดการส่งผลให้เกิดการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดซึ่งประเทศไทยเองจัดเป็นประเทศที่มีความเกี่ยวพันกับการเกษตรมาตั้งแต่สมัยโบราณประชากรในประเทศประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ดังนั้นภาครัฐจึงควรหันมาให้ความสำคัญในด้านการทำการเกษตรแบบอัจฉริยะและควรนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้กับภาคเกษตรให้มากขึ้นนำไปสู่การเกษตรยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- จักรกฤษณ์ หมั่นวิชา. (2558). เทคโนโลยีฟาร์มอัจฉริยะ, สงขลา: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ทวิศักดิ์ ชัยเรืองยศ. (2557). การปลูกเมล่อนเชิงพาณิชย์, พิจิตร : สำนักพิมพ์ชมรมเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร หก.
- ทวิศักดิ์ ชัยเรืองยศ. (2558). การปลูกเมล่อนแบบการค้า, พิจิตร : สำนักพิมพ์ชมรมเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร หก.
- ศศ.ดร.อารักษ์ ชีระอำพน. (2560). รูปแบบการผลิตเมล่อนในปัจจุบัน, นครราชสีมา : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

- เรนเจส, โคน. (2556). เกษตรยั่งยืน : วิธีการเกษตรเพื่ออนาคต ประมวลความรู้และประสบการณ์การเกษตรยั่งยืนจาก 47 ประเทศ, แปลโดย วิฑูรย์ ปัญญากุล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สายใยแผ่นดิน, มูลนิธิ.
- ศราวุธ จันทะพรหม, ปวีณา ไตรเวทย์. (2560). ปลุกเมล็ดอ่อนใน โรงเรือน, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอ็ม ไอเอส.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). (2556). เกษตรกรรุ่นใหม่กับการเกษตรในยุคหน้า, เข้าถึงเมื่อ 3 พฤษภาคม เข้าถึงได้จาก http://www.trf.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=1063:2013-12-07-03-28-52&catid=22&Itemid=217
- อภิชาติ ศรีสอาด, สุทธิพงศ์ ถิ่นเขาน้อย. (2558). เมล่อน&แคนตาลูปเงินล้าน, สมุทรสาคร : สำนักพิมพ์นาคาอินเตอร์เมเดีย.
- อภิชาติ ศรีสอาด, พัชรี สำโรงเย็น. (2559). เมล่อนคนเมือง, สมุทรสาคร : สำนักพิมพ์นาคาอินเตอร์เมเดีย.